

Referat despre clerul in Egiptul antic

La inceputurile istoriei egiptene preotii detineau o situatie fara prea mare importanta. Regele fiu al zeului si zeu el insusi era cel care ii numea in functie si care le acorda doar anumite prerogative, limitate la exercitarea unor acte de cult.

Dar din timpul marilor faraoni Kheops, Khefren si Mikerinos, preotii superiori fiind numiti dintre fiii regelui (sau preotesele templelor, dintre fiicele lui), prestigiul clerului a crescut, extinzandu-si autoritatea spirituala progresiv chiar si asupra organelor justitiei. Aceasta autoritate a sporit si mai mult, pe masura ce cultul zeului cistiga mai mult in importanta fata de cultul farao nului. Iar cand templele vor incepe sa fie daruite cu proprietati tot mai mari, cu privilegii mai multe si cu mai multi sclavi; cand marele preot al unui templu va cumula si functia laica de guvernator al unei provincii, si cand, pe de alta parte, functia sacerdotala va deveni ereditara, aristocratia clericala va deveni tot mai independenta si cu un rol tot mai important in viata statului. Din ultimii ani ai mileniului al II-lea i.e.n. incepand, pe tronul Egiptului vor ajunge si citiva dintre marii preoti ai templului lui Amon.

Treburile templului erau conduse de marele preot, secondat de "consiliul templului". Preotii Egiptului care erau de fapt andrumatori spirituali, desi se considerau doar servitori ai zeului isi exercitau atributiile alternativ, de patru ori pe an pe cate o perioada de o luna. In restul anului, duceau o viata de laic. Functia de preot se mostenea in familie adeseori; dar se si "cumpara", sau era conferita de rege. Corpul sacerdotal era organizat intr-o riguroasa ierarhie, in care intrau nu mai putin de 40 de categorii de preoti. In afara de sacerdoti templul mai avea pentru marile ceremonii religioase un corp de cintareti vocali si cintareti instrumentisti.

Preotesele templelor, care inca din epoca Regatului Vechi erau recrutate din familiile regale si aristocratice, vor avea mai ales in timpul Regatului Nou un rol foarte important. Marea preoteasa a zeului Amon din Teba (functie detinuta totdeauna de o membra a familiei regale) avea o mare influenta politica; ea era "sotia zeului", si ca atare tinea locul faraonului.

Preotii care erau neaparat circumcisi trebuiau sa se supuna cu strictete unor obligatii si sa observe anumite interdictii. Umblau totdeauna tinsi, rasi, epilati si nu aveau voie sa poarte decat imbracaminte din pinza de in; faceau ablutiuni rituale de doua ori pe zi si de doua ori pe noapte; erau obligati la abstinenta sexuala pe timpul cand erau de serviciu la templu, trebuiau sa se abtina sa consume anumite alimente (andeosebi peste) sau sa calatoreasca pe mare; sa evite cifra 7 sau, in calatorii, sa calareasca un magar, etc. Unii aveau atributii de ordin pur cultural; conduceau scolile si atelierele de arta, controlau grupurile de scribi tineri, tineau in ordine bibliotecile templelor, sau redactau ei insisi lucrari de morala.